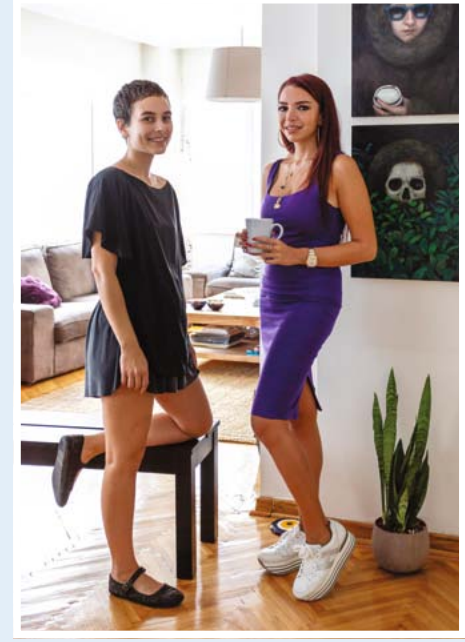

PAYLAŞARAK BESLENEN VE ZENGİNLEŞEN sanatçı & sanatsever

HAZIRLAMASI VE SUNMASI HER ZAMAN HEYECAN VERİCİ OLAN VE HEP YENİ KAPILAR AÇAN SANATÇI & SANATSEVER BAŞLIĞI, HOME ART'IN 300. ÖZEL SAYISI İÇİN YENİDEN SAYFALARIMIZA TAŞINDI. ETKİLEYİCİ DÜŞÜNME VE ÜRETME BİÇİMLERİYLE DİKKAT ÇEKEN GENÇ SANATÇILAR YONCA KARAKAŞ, VOLKAN ASLAN VE AYLİN ZAPTÇIOĞLU'YLA, GENÇ ÜRETİMLERİ DESTEKLEYEN VE BİRLİKLE İLERLEMekten KEYİF ALAN SANATSEVERLERİ ZÜLAL ULUSAN, MELİS TERZİOĞLU VE ZEYNEP PAKEL'İN SANAT DOLU EVLERİNE KONUK OLDUK.

Hazırlayan **Gözde Ulusoy** Fotoğraflar **Burak Teoman**

zülal ulusan & yonca karakaş

SANATÇI VE SANATSEVER İLİŞKİSİNİN DEVAMLILIĞIYLA YARATILAN PAYLAŞIMIN KENDİSİNİ ZENGİNLEŞTİRDİĞİNE İNANAN GENÇ KOLEKSİYONER ZÜLAL ULUSAN VE GERÇEKLİK ALGISINI BOZAN, İLK BAKIŞTA TATLI BİR DÜNYANIN KAPISINI ARALİYOR İZLENİMİ VERİRKEN, RAHATSIZLIK HİSSİ YARATAN GERÇEKÜSTÜ KURGULARIYLA DİKKAT ÇEKEN, PG ART GALLERY TARAFINDAN TEMSİL EDİLEN SANATÇI YONCA KARAKAŞ'LA BİR ARAYA GELDİK.

sanatsever zülal ulusan

Sanatsever ve sanatçı arasında ortak bir dil oluştuğuna inanan birisiniz ve mümkün olduğunca sanatçıyla tanışmaya özen gösteriyorsunuz. Bu ilişki sizin için ne ifade ediyor ve nasıl bir etkisi olduğunu düşünüyorsunuz?

Yonca'nın işlerini ilk kez instagramda gördüm ve henüz o dönemde bir galeriyle de çalışmıyordu. İletişim kurması için araya birini soktum fakat bu tanışma sürecimizi çok ileriye attı. Daha sonra bir daha aynı hatayı yapmadım ve sanatçılarla hep kendim iletişime geçtim. Yonca ulaşması zor bir insan, çok sosyal biri değil. Çok ısrar ettim ve çok uğraştım tanışmak için aslında.

Ben karşılıklı bu ilişkiyi kurmanın çok önemli olduğunu düşünüyorum. Bu bir duygu alışverişi ve iki kişi birbirine hitap etmeyi becerdiyse bu alışveriş gerçekleşebiliyor diye düşünüyorum. Şimdiye kadar da çok az hayal kırıklığına uğradım. Hep beni zenginleştiren ve hayata bakışımı pozitif yönde etkileyen insanlarla tanıştım. Eserin bana verdiği hisle onu üreten sanatçının bende yarattığı his, birbirini çok tamamlayan duygular benim için.

Sanatçının üretimini ve süreci sürekli olarak takip eden ve özellikle genç sanatçılara yönelen bir sanatseversiniz. Genç üretilere odaklı olmanın altında yatan düşünce nedir?

Bu konuyu aslında çok düşündüm ve neden bundan heyecan duyuyorum diye kendime çok

sordum. Ben 'tekinsizlik' duygusunun peşinden gidiyorum, güzelliğin içinde insanları rahatsız eden bir defo olmasını seviyorum. Bu da aslında hayatın ya da hayatta hiçbir şeyin mükemmel olmamasının bir izdüşümü gibi olduğu için hoşuma gidiyor. Genç sanatçıların üretimleri de yolun başında olmaları sebebiyle garanti hissini içermiyor ve hep çok daha cesurlar. Bir noktadan sonra piyasa sizi şekillendiriyor ve ben o şekillenmeden önceki, hamurun ham halini seviyorum. Bu şekilde kendi gözümün ne kadar iyi olduğunu denemeyi de seviyorum. Eserlerini aldığım bazı sanatçılar kayboluyor ve üretime devam etmiyor ama bu beni rahatsız etmiyor. Ben izlemekten ve yaşamaktan keyif aldığım işleri alıyorum. Eserin bende yarattığı bir duygu var ve o duygu bende devam ediyor.

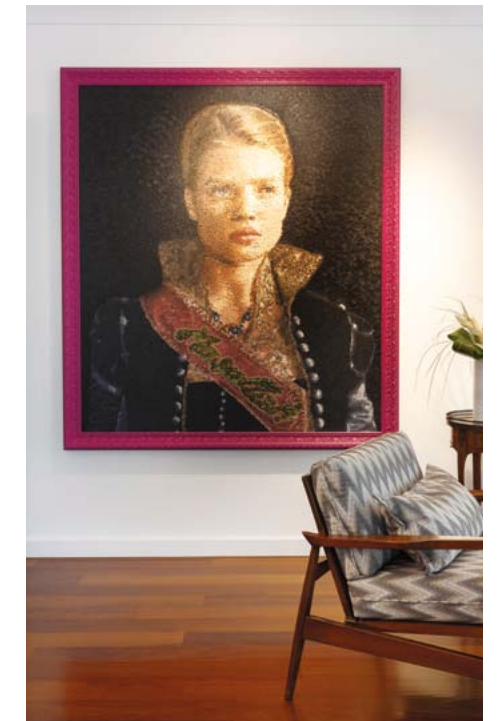
Yonca Karakaş'ın eserlerinde sizi etkileyen ne oldu?

Yonca'nın işlerini ilk gördüğümde Türkiye'den bir sanatçı olduğunu düşünmemiştim. İşlerinde çok farklı bir dünya yaratıyor. İlk bakışta çok naif ve pastoral bir dünya gibi dursa da gerçek hiç öyle değil. Ne tatlı derken, tekrar bakmaya çekilebiliyorsunuz. Yonca'nın özgün bir dili var ve o kendini her işinde hissettiriyor, bu da detaylarda özellikle kendini ortaya çıkartıyor.

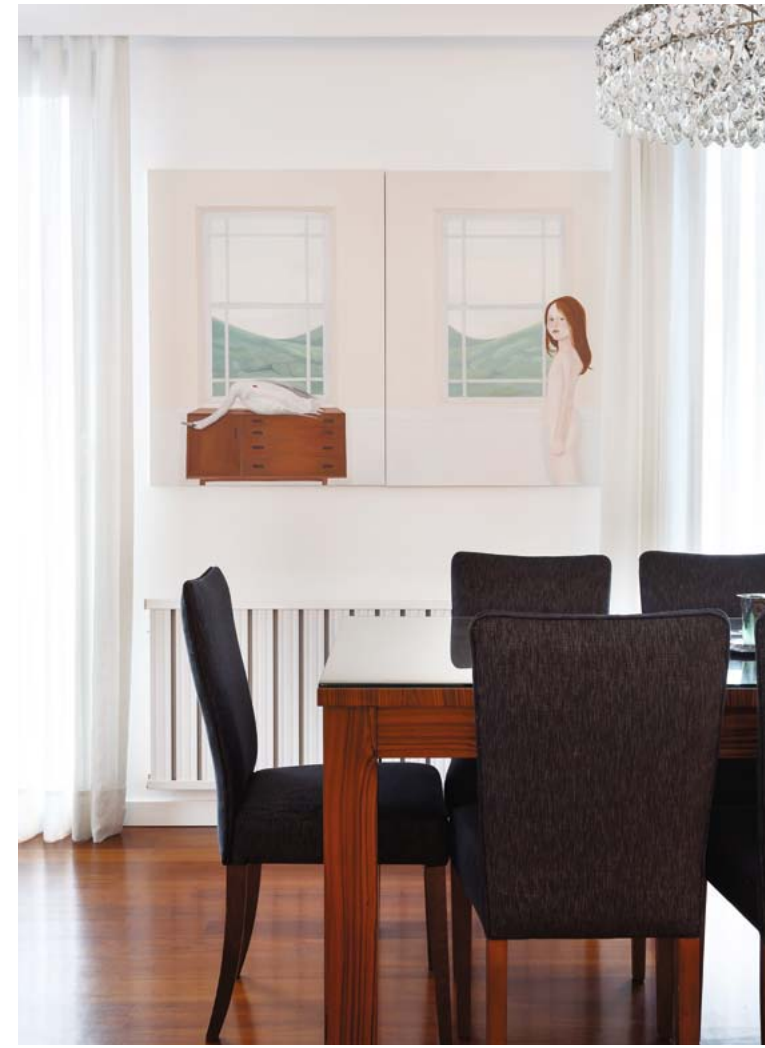
Yaşam alanınızda başka hangi sanatçıların eserleri var?

Berkay Buğdanoğlu, Cenin, Yusuf Aygeç, Çınar

Eslek, Gülşah Bayraktar, Sümer Sayın, Bengisu Bayrak, Yonca Karakaş, Engin Konuklu, Zeynep Solakoğlu, Eylül Ceren Ersöz, Eda Gecikmez, Sultan Burcu Demir, Merve Denizci, Melike Kılıç, Özgür Akpınar, Sedat Ayhan, Ayşe Bezenmiş, İbrahim Resnelli, Can Dağarslanı, Manolya Çelikler, Yuşa Yalçıntaş, Hallederiz, Sibel Horada, Ali Şentürk, Elif Özen, Aslı Işıksal, Esra Özdoğan, Murat Balci, Devrim Erbil ve babamın hediyesi olan iki Peter Hristoff eserim var. ■

Zülal Ulsan, Yonca Karakaş
(soldan sağa)

sanatçı yonca karakaş

Gerçeklik algısını bozan, pastel renklerde fakat insana kendisini rahatsız hissettiren sahneler kurguluyorsunuz. Fikir, hazırlik aşaması ve üretim sürecinden biraz bahseder misiniz?

Sürekli olarak zihnimde sahneler tasarlıyorum; görsel bir işe ilgilenen herkes gibi maalesef ben de bu haldeyim. Fotoğrafi özgürlük alanım olarak görüyorum. 7 metrekarelik beyaz, boş bir alanı zihnimden gelenlerle doldurmak benim için çok rahatlatıcı. Fakat bu alanda bir şey yaratmak istediğinizde çevrenizde sizden bağımsız ama size engel olan bir çok şey ile karşı karşıya kalabildiğinizi ancak işi pratiğe döktüğünüzde algılayabiliyorsunuz. Özellikle benim için yani fotoğraf çeken biri için malzeme çok önemli. Resim gibi aklıma geleni çizbildiğim bir alanının olmasını çok isterdim çünkü bazen hayal ettiğiniz şeyin aslında pek

de kolay bulunabilecek bir şey olmadığını görüyorsunuz. Mesela bir çekimimde domuz başı bulabilmek için tam iki gün dolaştım. Çünkü her şeyin gerçekten o alanda olmasını istedim, sanırım hep film çekme isteğimle ilgili bir durum bu.

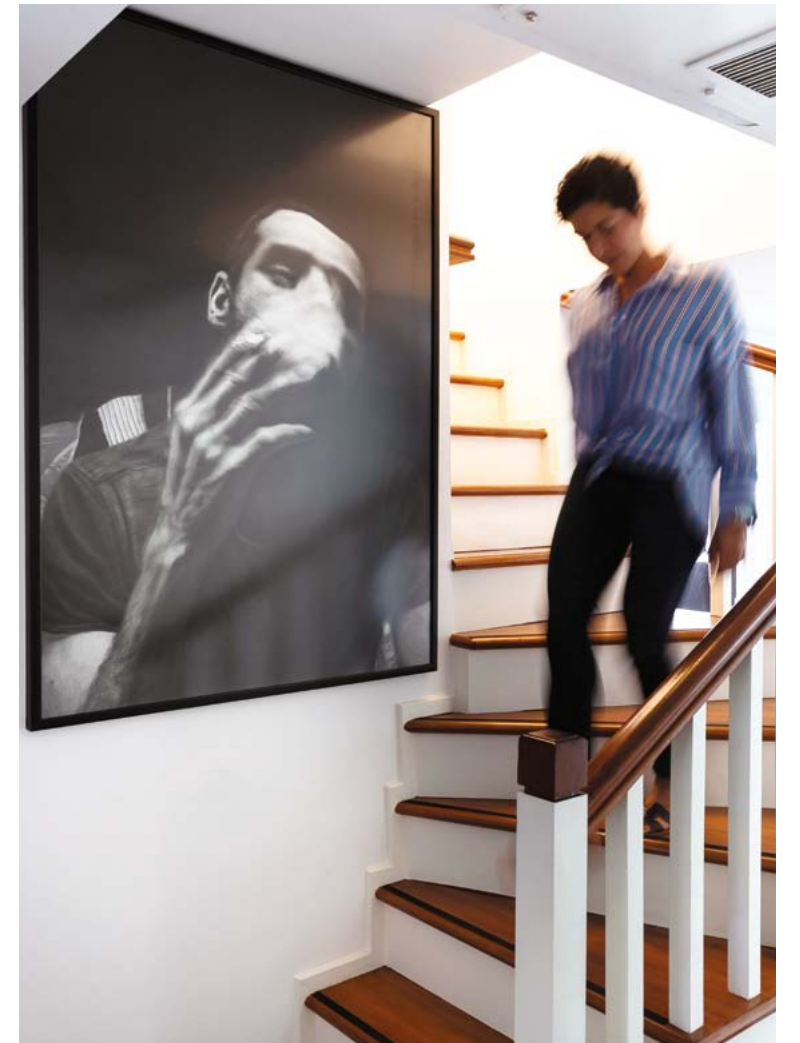
Çalıştığınız modelleri ve sahne kurgusunu nasıl hazırlıyorsunuz? Bu süreç nasıl ilerliyor?

Hazırladığım taslak ile stüdyoya girmeden önce kıyafet tasarlayıp, kumaş alıp, bir terzide diktiriyorum. Sahne için materyaller hazırlayıp, boyuyorum. Model seçimi ve makyajı da bitirip her şeyi sahneye yerleştirdikten sonra çoğu zaman önceden hazırladığım taslaktan çok uzaklaşıyorum. O an sahneye bakarken aklıma çok daha farklı kurgular geliyor. Bu yüzden çekim çok uzun sürüyor ve sanırım insanları çok yoruyorum. Bilmiyorum belki de sahneyi kendi katharsis ala-

nım gibi düşünüyorum, içimden geleni yaparak sonrasında yaptığım şeye bakarak kendimi tanımaya çalışıyorum.

Eserlerinizin bir sanatseverin evinde yer alması ve kurduğu bağ size kendinizi nasıl hissettiriyor? Bu ilişkinin karşılıklı bir alışveriş yarattığını düşünüyor musunuz?

Olması gereken buymuş gibi hissettiren bir duygu; tuhaf ve güzel bir his. Düşünsenize kendiniz için yarattığınız bir şey sizden çıkıp, başka biri ile bir iletişim hali içine giriyor. Yaptığınız üretimle gün içerisinde belki de bir kaç kez göz göze gelen biri var. Bilgisayar başında, rötüsla son dokunuşu yapıp, sosyal medyada paylaştığınız işiniz aslında sizin için o an ölüyor -Bu en azından benim için böyle- Ama başka bir yerde devam ediyor. Bence çok güzel bir his, insana kendisini iyi hissettiren bir motivasyon hali yaratıyor. ■

melis & terzioğlu volkan aslan

GALERİ KARIYERİ VE 2014 YILINDAN BERİ SÜRDÜRDÜĞÜ SANAT DANIŞMANLIĞININ YANI SIRA KENDİ SEÇİMLERİNİ DE BELLİ BİR TEMA ÇEVRESİNDE TOPLAYARAK TUTARLI KILMAYA ÇALIŞAN MELİS TERZİOĞLU'NUN EVİNDE, SANATÇI-SANATSEVER İLİŞKİLERİ DOSTLUĞA DÖNÜŞMÜŞ OLAN VOLKAN ASLAN'LA BİR ARAYA GELDİK. 5533'ÜN KURUCULARINDAN OLAN VE Pİ ARTWORKS TARAFINDAN TEMSİL EDİLEN GENÇ SANATÇI, 13. İSTANBUL BİENALİ'NİN YANI SIRA LONDRA, ROMA, BERLİN VE MİLANO'DA ULUSLARARASI SANAT İZLEYİCİSİYLE BULUŞTU.

sanatsever melis terzioğlu

Galeri kariyerinin ardından son 4 yıldır sanat danışmanlığı yapan biri olarak, her şeye hakim bir halde günceli takip ediyorsunuz. Kendi seçimlerinizi nasıl çerçevelediriyorsunuz?

Avantaj ve dezavantajın bir arada olduğu bir durum bu. Her şeyin içinde olmak beni çok doyuruyor, hatta bence işimin en güzel yanı! Devamlı yeni sanatçılara ve yeni işlere odaklanabilmek ve çoğundan ilk haberi olan kişilerden biri olmak bir avantaj. Bir sürü iş görüp ve gözüm ya da gözüm devamlı bazılarına kapılırken belli bir tutarlılığı korumaya çalışmaksa zor olan kısmı.

Koleksiyoner ya da koleksiyoncu olma gibi bir iddiam olmasa da eserler bir araya geldiği zaman bir tutarlılık arıyorum ki bence aslında bu arayış herkes için geçerli olmalı. 17 yıl önce ilk aldığım işler Ara Güler'in fotoğraflarıydı ve o zaman 23 yaşındaydım. Son aldığım iş Berat Işık'ın videosu ve baktığımda apayrı dünyaları refere ediyor. Fakat aradan geçen zaman içerisinde eser aldıkça, baktıkça, öğrendikçe -ki bunların hepsi bir arada olmalı- ben de büyüyorum, değişiyorum ve geliyorum. Bu yolda yürümeye başladığında insan kendi çizgisinin ne yöne gideceğini de bilmiyor ama zamanla keşfediyor ya da benim için öyle oldu. Gerçi ben de çok net bir şekilde mecra olarak fotoğrafı seçtim diyerek

yola çıkmıştım ama araya video ya da kağıt işlerin girdiği oldu. Hatta son aldığım işlerin içinde bir tek Elmgreen&Dragset ve Hera Büyüktaşçıyan'ın işleri fotoğraf, onların dışındaki Petrit Halilaj, Berat Işık, Necla Rüzgar ve Aslı Çavuşoğlu'nun işlerinin hiçbirisi fotoğraf değil. Farklı mecralara yönelirken bunu yapmalı mıyım gibi soru işaretleri geçti aklımdan ama zaten hayatımız çok katı kurallar içerisinde şekilleniyor ve o kadar da kendimi zorlamak istemiyorum. En azından farklı mecralar olsa da eserlerin hepsi tematik anlamda birbiriyle örtüşen, konuşan işlerden.

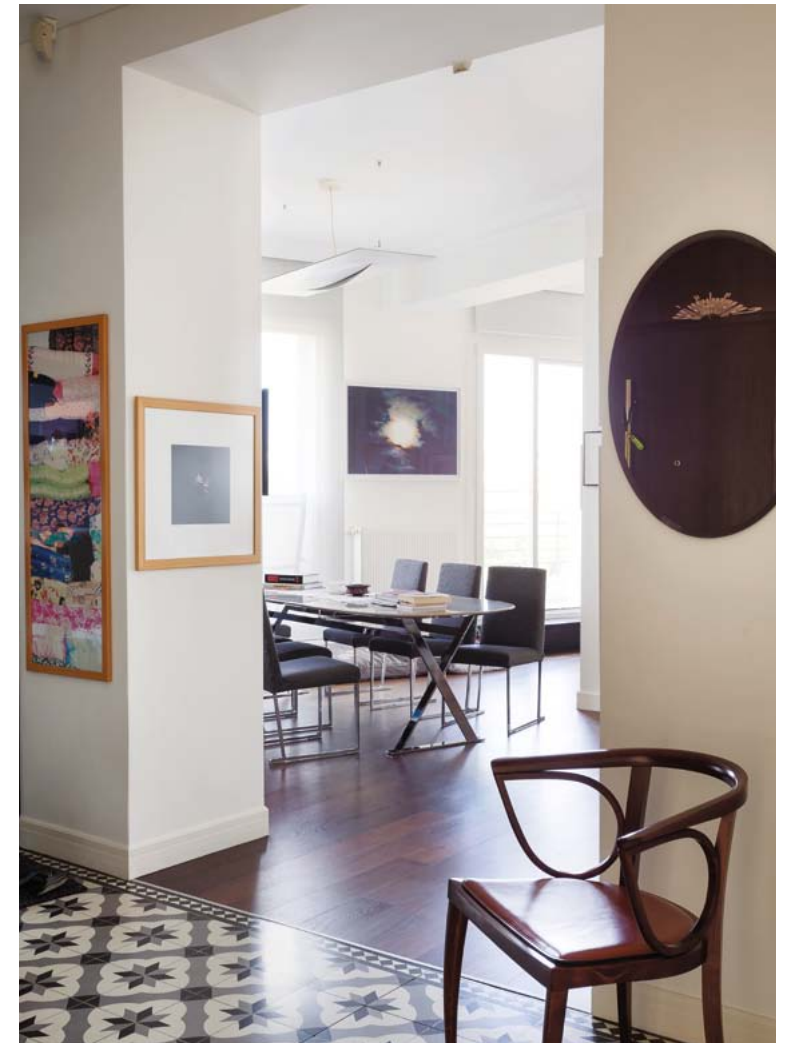
Sanat eserleriyle şekillenen bir yaşam alanınız var. Buna sanatla kurduğunuz ilişkinin bir yansıması diyebilir miyiz?

Evimin tek kurgulanmış yanı sanat eserleri aslında, onları çıkartırsam geriye oldukça soğuk bir mekan kalır. Bu aslında insanın nasıl bir atmosferde yaşamak istediğiyle alakalı, benim gümüş çatal-bıçağım ya da misafir takımım olmasın ama sanat eserim olsun ve sanatla iç içe yaşayayım gibi bir düşüncem hatta önceliğim var. Herkesin öncelikleri farklı ve yaşamak istediği hayat biçimine göre de değişiyor. Sanatçının anlatmaya çalıştığı ne ve benim derlerim neler? O doğrultuda sahip olduğum işlerin işaret ettiği şeyler neler ve birbirleriyle nasıl konuşuyorlar, bana ne anlatıyorlar ikinci bir katman. Bu eve girip çıkan insanlar

da oluşan soru işaretleriyle de umarım üçüncü bir katman yaratma imkanı var. Bu şekilde çok farklı yönlere serpilip, zenginleştirebilecek bir ilişkiler ağı ve diyalog ortamı yaratabilme ihtimali var, bu da bana inanılmaz heyecan veriyor.

Volkan Aslan'ın işlerinde seni yakalayan ne oldu?

Volkan'ın ilk aldığım işi at ve insanın birleşimi olan figürü idi ve orada beni yakalayan tamamen duygusal, naif sebeplerdi. Figürü beğenerek ve binici olmamla ilişkilendirerek aldım. O dönem kendi alımlarıma dair bu kadar kompleks ve tutarlı olması gayesinde bir düşünceye sahip değildim sanırım. Zamanla bir araya gelen işlerin geneline bakınca karamsarlık ve umut, kırılma ve bütünleşme gibi büyük ana temaların tekrar edip, bir araya geldiğini ve bu işte de bir kırılma ve yeniden yaratılanın olması ile bir şekilde bu eser de o büyük tematik puzzle'in bir parçası oldu. Korkularımızla yüzleşmek, içinde bulunduğumuz durumlar, dünyada yaşananlar; tüm bu kırılmalar tarih boyunca süregeliyor ve insan, yaşayamam dedikleriyle yaşamaya devam ediyor, farklılaşıyor. Tıpkı bu işler gibi. O at kafalı cici figür, diğer eserlerle bu noktada bütünleşti. Fotoğraflarını da ilk gören olma avantajıyla edindim. Onlarda da sessiz bir şiddet var ve Volkan onu esprili bir hale büründürse de asıl gerçek olduğu yerde durmaya devam ediyor. >

sanat yaşam

Zaten alım yapmanın en hoşuma giden kısmı da o, işler üzerine düşündükçe farklı bir şeyler bulabiliyorum. Bu benim ruh halime göre bile değişiyor. Katmanlaşma, zenginleşme burada devreye giriyor. Sanatın yaptığı şey ev dekore etmekten ziyade ortak paylaşım alanları yaratıp, diyalog için bir ortam oluşturmaya ve insanların alakasız konularda bile konuşabileceği, fikrinin değişip, bilgilenebileceği bir zemin yaratması ve bizleri de bu yolculuk esnasında belki bir ümit biraz daha toleranslı ve açık fikirli bireyler haline getirmesi. ■

sanatçı volkan aslan

Genellemek çok zor olsa da neler üzerine düşünüyor ve üretiyorsunuz kısaca bahseder misiniz? Hazırlık ve üretim süreciniz nasıl oluyor?

Aslında daha çok kolaj yapıyorum. Bir şeyleri, -bu genelde hazır nesneler oluyor- birbirine bağlıyorum ve bu hazır nesnelerden yaratılmış kolajlara dönüşüyor. Melis'teki işlerimde de buluntu fotoğraflar üzerine stickerlar ya da buluntu porselen figürlerin birleştiğini görüyorsunuz. Videolara da aynı şekilde müdahale ediyorum ve aslında hazır olanın içeriğini değiştiriyorum. Doğrudan, sadece zamanla ilgili çalışmıyorum ama bir takım ilişkilendirmeler var, özellikle sergi isimlerimde bunu görebilirsiniz. "Mükemmel Bir Gün", "Hiç Yaşanmamış Bir Gün", "Herhangi Bir Gün", "Sıradan Bir Gün" gibi... Hiç sıradan

olmayı sıradan bir gün gibi göstermek mesela... Melis'teki fotoğrafları aslında vefat etmiş yaşlı bir çiftin evinde set halinde buldum. Tüm eşyaları bölüşüldükten sonra geriye sadece bu fotoğraflar kalmıştı ve kimin olduğunu araştırırken hikayelerinden çok etkilendim. Daha önceki eşlerinden çocukları olmadığı için ayrılmış ve birbirini bulmuş bir çift. Birlikte dünyayı gezmeye karar vermişler; gittikleri her yerde fotoğraf çektirmişler ki bunların hepsi o dönem için çok iddialı fotoğraflar. Ben de bu seyahat sürsün istedim fakat bu çifti de deşifre etmek istemediğim için tüm fotoğraflara stickerlarla müdahale ettim. Arter'da yaptığım "Hatırlamayın Unutma" sergisi günlerin bendeki yansımalarıyla ilişkiliydi 'Pazartesi ne renktir?' gibi sorular aslında çok kişisel bir beyin jimnastiğinden ortaya çıkanlardı. Melis'te de bir

parçası olan figürleri de bu sergi için yapmıştım. O dönemde kırık porselenleri topluyordum. Bunun çıkışı, kendi kırılan iki biblomu tamir etmeye çalışırken, uvuzların yerlerini değiştirmeye karar vermemle şekillendi. Hayvan ve insan figürlerini birleştirmeye başladım. Onarmaya çalışmak ve bunu hiç becerememek fikri seriye hakim oldu.

Bir sanatseverin evinde çalışmanızı görmek size kendinizi nasıl hissettiriyor?

Melis'in evinde işlerimi görmek, beni çok Mutlu ediyor. Sadece kendi işlerimi değil, diğer işlerle olan ilişkisini izlemek, yeri değişen ya da yeni eklenen işlerle olan iletişimini gözlemlemek harika. Ben eserin bir yerde yaşıyor olmasını da seviyorum. Gelip gören birinin kafasında bir soru işareti yaratabiliyorsa zaten bu yeterli. Amaç "Bu ne?" sorusunu sordurmak. ■

zeynep pakel & aylin zaptçioğlu

KARİYERİNİ SANAT ODAKLI ŞEKİLLENDİRİRKEN, BUNU GENÇ SANATÇILARI DESTEKLEMELİK VE BİR YANDAN KENDİ SANATSEVER KİMLİĞİNİ OLUŞTURMAK ÜZERİNE KURGULAYAN X-IST GALERİ YÖNETİCİSİ ZEYNEP PAKEL, NİŞANTAŞI'NDAKİ EVİNDE, AYLİN ZAPTÇIOĞLU'YLA BİZİ KARŞILADI. CANLILARIN VE DOĞANIN DENGESİ ÜZERİNE ÇALIŞAN VE KENDİ NAİF KİŞİLİĞİNİ TUVALLERİ VE SON DÖNEMDE ODAKLANDIĞI HEYKELLERİNE DE AKTARAN AYLİN ZAPTÇIOĞLU'YLA SANATÇI-SANATSEVER İLİŞKİLERİNİN ARDINDAN OLUŞAN DOSTLUKLARI, AYLİN ZAPTÇIOĞLU'NUN BUNDAN SONRA X-IST TARAFINDAN TEMSİL EDİLECEK OLMASIYLA PROFESYONELLİĞE DE TAŞINMIŞ HALDE.

sanatsever zeynep pakel

Profesyonel olarak sanat piyasasının içinde olan birisiniz ve bunun avantajı her şeye hakim olup, güncel üretimleri takip edebiliyor olmanız aslında. Aylin Zaptçioğlu'nun çalışmalarında sizi etkileyen ne oldu?

Aylin Zaptçioğlu'nu Evin Sanat Galerisi'nde çalıştığı yıllardan beri takip ediyorum. Her zaman kendine has üslubunu koruması ve asla tekrara düşmeden bunu yapabiliyor olması beni en çok etkileyen yanı. Genç bir sanatsever olarak kariyerinin başında olan bir sanatçıyı izlemek beni çok heyecanlandırıyor. Birlikte büyüyüp, yol aldığımız süreci paylaşmak duygusal bir bağ kurmak anlamına da geliyor. Zaten sanatçı-sanatsever olarak kurduğumuz ilişki zaman içerisinde dostluğa da dönüştü. Aylin, doğa ve insan arasındaki denge üzerine üretim yapıyor ve bu benim de özel hayatımda çok kafa yorduğum bir mesele. Onun zaman içerisinde bu konuyu nasıl ele aldığı ve ne gibi değişimler geçirdiğini gözlemlemek benim için inanılmaz bir süreç. Özel olarak işlerine odaklanırsam boya kullanımındaki kalite ve yarattığı doku çok güçlü, çok özenli bir üretimi var ve bu konuda onu çok başarılı ve sabırlı buluyorum.

Sizce sanatçı ve sanatseverin eser üzerinden ortak bir dilde buluşuyor olması söz konusu mu? Kurulan ilişki bunun yansıması olarak değerlendirilebilir mi?

Ortak bir dilde buluşmaktan çok onların aktardık-

larından kendime pay çıkartmak olarak görüyorum bunu. Renk ve formla dile getirdiklerini kendi algılayış biçimimle birleştiriyorum. Böyle olunca ortaya yepyeni bir hikaye çıkıyor. Büyük ihtimalle sonuçta ulaşılan nokta sanatçının kendi duygusundan ve anlattığı hikayeden çok daha farklı. Çağdaş sanatın en heyecan verici noktası da bu bence; eser üzerinden bir sürü farklı okumaya olanak sunması. Herkes kendi bireysel tecrübeleriyle yaptığı yorum yapıyor, yeniden şekillendiriyor. Bu nedenle eser her zaman güncelliğini koruyor ve bakış açılarına göre tekrar tekrar kurgulanıyor, belli kalıplar içerisinde sıkışıp, sınırlandırılmıyor. Sanatçı ve sanatsever ilişkisiyse bu hikayelerin paylaşılmasına olanak sunuyor, belki bir açıdan sanatçıya da kendi eserine başka bir perspektiften bakması için yeni bir kapı açıyor.

Yaşam alanınızda başka hangi sanatçıların eserleri var?

Aylin Zaptçioğlu'nun 2 tuval üzerine yağlıboya eserinin yanı sıra Ali Elmacı, Burcu Perçin, Serkan Yüksel, Peter Hristoff'a ait bir baskı ve Kurt Hutton'un iki fotoğrafı var. Her biri farklı noktalardan benim için çok etkileyici ve zaman geçtikçe hissettirdikleri de değişim gösteriyor. Tıpkı sizi çok etkileyen bir kitabı tekrar okuduğunuzda tecrübeleriniz değiştiği için farklı bir anlam bulmanız gibi zamanla işlere baktığımda tekrar yeni şeyler keşfediyorum kendim ve yapıtla kurduğum ilişkiye dair. ■

sanatçı aylin zaptçioğlu

Fikir, hazırlık aşaması ve üretim sürecinden biraz bahseder misin?

Bazen aklıma gelen imajlardan esinleniyorum, o anda başlamasam da not edip, sonra üzerine çalışıyorum. Eskizli etütlü hazırlık aşamalarım da oluyor ama tuval üzerinde ne yapacağımı bilmeden başlamak, tesadüflerden faydalanarak sonunda ulaşmak istediğim

imajla ilgili net bir hedef belirlemeden çalışmaya da çok eğilimliyim. 4-5 resim üzerinde aynı dönemde çalışıyorum. Genelde birkaçı hazırlıklı birkaçı da daha spontan çalışma şeklinde ilerliyor.

Eserlerinizin bir sanatseverin evinde yer alması ve kurduğu bağ size kendinizi nasıl hissettiriyor? Bu ilişkinin karşılıklı bir

alışveriş yarattığını düşünüyor musunuz?

Resimlere her bakan farklı bir ilişki kuruyor. Benim için zenginleştirici bir durum bu, birçok değişik bakış açısını duymak ya da gözlemlemek ilham verici bir yandan. Bir de tabii bir resmi evine alacak kadar beğenen, ondan sıkılmadan kendine bir dünya yaratan sanatseverlerle tanışmak harika ve tabii onore edici. ■

